

com Robert, Apelles Mestres, Pin i Soler, Jaume Brossa o Jeroni Zanné en el cànon literari, i com Pi i Margall o Marià Cubí, en el de les idees. I destaco també la col·lecció de les «Millors Obres de la Literatura Catalana», iniciada el 1978 (segons un projecte molt anterior) i tancada el 1996 amb cent vint-i-cinc volums, en què s'ha facilitat l'accés a moltes obres que havien desaparegut del mercat i dels hàbits de lectura. Els moviments i els autors del segle XX atesos amb especial interès han estat les avantguardes, en general, i Salvat-Papasseit, Dalí i Foix, en particular. I sobre molts altres autors va anar publicant estudis monogràfics inclosos en les àmplies sistematitzacions del llibre titulat *Lectures crítiques* i dels dos volums d'obra crítica: *Sobre la construcció de la literatura catalana* i *Aproximació a la literatura catalana del segle XX*.

Datada del novembre de 2014, amb la col·laboració del seu germà Isidre i en l'editorial del seu nebot Oriol Molas, ha publicat una petita monografia sobre el seu avi Emili Molas i Bergés, artesà del vitrall, cooperativista militant, activista cultural, poeta i autor teatral, en la qual vol destacar de nou, en un cas concret, el pes de la cultura popular en la cultura del catalanisme polític.

Text llegit pel senyor Manuel Jorba i Jorba en el Ple del dia 23 de març de 2015

Membres corresponents

Evarist Giné i Masdeu

(31.7.1944 - 13.3.2015)

Membre corresponent de l'Institut d'Estudis Catalans a la Secció de Ciències i Tecnologia des de l'any 1996, morí divendres passat a la ciutat de Stores, a l'estat de Connecticut dels Estats Units d'Amèrica, a l'edat de setanta anys.

Nat a Falset el 31 de juliol de 1944, estudià matemàtiques a la Facultat de Ciències de la Universitat de Barcelona, on acabà la llicenciatura l'any 1966. Just en acabar, va acceptar una oferta per anar a treballar a Veneçuela, a l'Instituto Venezolano de Investigaciones Científicas, a Caracas, una estada que li va permetre fer el salt cap als Estats Units.

L'any 1973 es va doctorar al MIT (Massachusetts Institute of Technology) sota la direcció del professor Richard M. Dudley, tot iniciant una brillant carrera com a investigador en el camp de les probabilitats amb aplicacions a l'estadística. Més concretament, en probabilitats en espais de Banach, en el teorema central del límit en dimensió infinita i en l'estudi de processos empírics. La seva producció científica, quatre llibres i cent deu articles de recerca, es pot considerar elevada i de qualitat en el context de la recerca en matemàtiques.

Fou professor a la Universitat Autònoma de Barcelona del 1977 al 1980, on guanyà la càtedra d'estadística, a la qual no es va incorporar mai. Del 1982 al 1988 va exercir de professor a la Universitat de Texas, a Austin; del 1988 al 1990, a la Universitat City de Nova York, i des d'aleshores, al Departament de Matemàtiques de la Universitat de Connecticut, del qual aquests darrers anys ha estat director.

La seva vinculació amb la matemàtica catalana i amb Catalunya ha estat estreta i constant. Ha participat en diverses activitats de la Societat Catalana de Matemàtiques i del Centre de Recerca Matemàtica, en el qual, durant anys, féu estades com investigador visitant i col·laborà en l'organització de congressos i cursos avançats en els camps de la probabilitat i l'estadística. Giné mantingué als Estats Units una constant fidelitat a Catalunya i participà en tots els moviments i activitats de promoció i defensa del nostre país.

Text llegit pel senyor Manuel Castellet i Solanas en el Ple del dia 23 de març de 2015